Quelle: http://manuscripta.at/?ID=36566
Copyright: Göttweig, Benediktinerstift

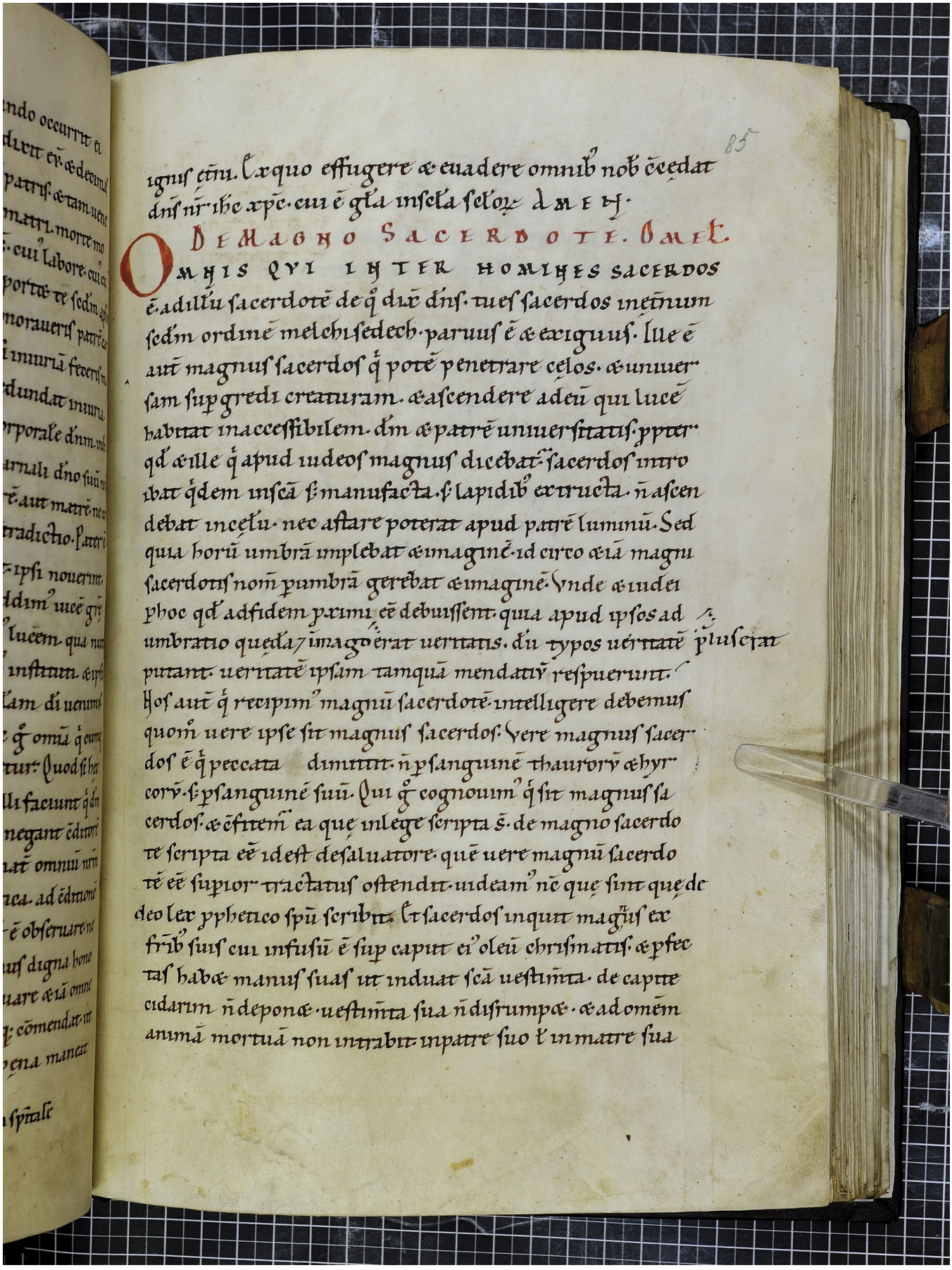

ignis ētnū. ℔ exquo effugere ⁊ euadere omnib⁹ nob ēcēdat
dn̄s nr̄ ihc xp̄c. cui ē gl̄a insēla sēl̄o⁹ ⁊ᷓ ℟ E ℣.

85

ODE MAGNO SACERDOTE. ⁊ MET.

OMNIS QVI INTER HOMINES SACERDOS
ē. adillū sacerdotē de q̄ dic̄ dn̄s. tues sacerdos inēternum
sēdm ordinē melchisedech. paruus ē ⁊ exiguus. Ille ē
aut̄ magnus sacerdos q̄ potē penetrare cēlos. ⁊ uniuer
sam sup gredi creaturam. ⁊ ascendere adeū qui lucē
habitat inaccessibilem. dm ⁊ patrē uniuersitatis. ppter
qd̄ ⁊ ille q̄ apud iudeos magnus dicebat̄ sacerdos intro
ibat q̄dem insc̄a s̄ manufacta. s̄ lapidib⁹ extructa. ñ ascen
debat incēlu. nec astare poterat apud patrē luminū. Sed
qua horū umbrā implebat ⁊ imaginē. id circo ⁊ iā magni
sacerdotis nom̄ pumbrā gerebat ⁊ imaginē. Vnde ⁊ iudei
phoc qd̄ ad fidem p.rimi ēē debuissent. quia apud ipsos ad ℣.
umbratio quedā ⁊ imago erat ueritatis. dū typos uēritatē plusq̄ā
putant. ueritatē ipsam tamquā mendatiū respuerunt.
℣os aut̄ q̄ recipim⁹ magnū sacerdotē. intelligere debemus
quom̄ uere ipse sit magnus sacerdos. Vere magnus sacer
dos ē q̄ peccata dimittit. ñ p sanguinē thaurorū ⁊ hyr
corū. s̄ p sanguinē suū. Qui q̄ cognouim⁹ q̄ sit magnus sa
cerdos. ⁊ cōfitem̄ ea que in lege scripta s̄. de magno sacerdo
te scripta ēē id est de saluatore. quē uere magnū sacerdo
tē ēē superior tractatus ostendit. uideam⁹ nē que sint que de
deo lex ypheticō spū scribit. Et sacerdos inquit magn⁹ ex
frīb⁹ suis cui infusū ē sup caput ei⁹ oleū christmatis. ⁊ p fec
tas habē manus suas ut induat scā uestīmta. de capite
eidarim ñ deponē. uestīmta sua ñ disrumpē. ⁊ ad omēm
animā mortuā non intrabit in patre suo ℓ in matre sua